

Въ продължение на 2—3 дена презъ Калоферъ слезнали до 900 д. войници, отъ които около 200 д. били избити защото неискали да се предадятъ, а всички други отправени за Габрово. Двама отъ тяхъ сполучили въ тъмнината да избѣгнатъ изъ градецъ и стражата не ги забелѣжила. Тѣ се отправили за Пловдивъ. Лале Топаловъ който се завръщалъ отъ този градъ, срещналъ ги въ пътя безъ пушки, попиталъ ги отгдѣ дохаждатъ, тѣ му явили и казали че въ Калоферъ камъкъ на камъкъ нѣма да остане. Слѣдъ пристиганието имъ въ Пловдивъ, въ Калоферъ били испратени двама шпиони гръци, които, уловени отъ гражданинѣ, предадени на ислѣдование, исповѣдали че единий получиль 10 лири а другия 30, само да узнаютъ, какво се намира въ Калоферъ. Гражданинѣ убили и двамата. Избили сѫщо и циганитѣ, които се показали доста симпатични къмъ уловените турски войници и злѣ настроени къмъ бѣлгьаретѣ.

На 15-ї пристигнали Радионовъ и Филимоновъ съ 300 д. казаци, установили се край града и населението се вѣчъ освободило. Въ това време бѣлгьаретѣ отъ селата: Митиризово, Гор. и Долно Омаробасть. Богасъ и отъ други още десетина, притѣснявани отъ башибозуци и черкези, въ Калоферъ прибѣгнали и въ градецъ имало до 30,000 народъ. Всичките кѫща, дворове, градини и улицитѣ били пълни. Фурнитѣ деня и ноќи хлѣбъ вадили и пакъ немогли да нахранятъ населението.

На 20-ї казаците се извѣстили за разбиванието на рус-ситѣ при Илѣвенъ и Ст. Загора и презъ ноќта напуснали Калоферъ.

На 21-ї сутренята Н. Бояджиевъ отишель въ с. Габарево гдѣто се намирало едно отдѣление казаци съ нѣколцина офицери, за да узнае защо сѫ избѣгали казаците изъ Калоферъ, кога ще се заврънатъ и ще ли да пристигне войска за защита на градецъ. Слѣдъ неговото заминаване пристигналь Стайко Грозданътъ и разгласилъ между населението че рус-ситѣ сѫ разбити при Илѣвенъ, при Ст. Загора и казалъ, всякой да бѣга въ планината съ каквото може за да спаси живота си, защото, не само войска, нѣ и много башибозуци се опхтили за Калоферъ. А пакъ и нѣкои карловци като взели да приказватъ за тамошното кланѣ, населението още повечъ се исплашило — като че турцитѣ да настѫпвали вѣчъ въ градецъ. Мнозина потеглили отъ улицата гдѣто се намирали безъ да